

Bruselj, 31. oktober 2019
(OR. en)

13519/19

Medinstitucionalni zadevi:
2018/0412(CNS)
2018/0413(CNS)

FISC 412
ECOFIN 942

DOPIS

Pošiljatelj:	predsedstvo
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	13374/19 FISC 406 ECOFIN 930
Zadeva:	Prenos in izmenjava podatkov o plačilih, povezanih z DDV a) Spremembe direktive o skupnem sistemu DDV v zvezi z zahtevami za ponudnike plačilnih storitev b) Spremembe uredbe o upravnem sodelovanju na področju DDV v zvezi z ukrepi za boj proti goljufijam na področju DDV – splošni pristop

I. UVOD

1. Komisija je decembra 2018 predložila dva zakonodajna predloga v zvezi s prenosom in izmenjavo podatkov o plačilih, povezanih z DDV:
 - i) predlog direktive o spremembi Direktive 2006/112/ES glede uvedbe nekaterih zahtev za ponudnike plačilnih storitev¹ in
 - ii) predlog uredbe o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 v zvezi z ukrepi za krepitev upravnega sodelovanja za boj proti goljufijam na področju DDV².

¹ Dok. 15508/18.

² Dok. 15509/18.

2. S tema zakonodajnama predlogoma naj bi omogočili lažje odkrivanje davčnih goljufij s strani organov držav članic in dopolnili veljavni regulativni okvir na področju DDV, kot je bil nedavno spremenjen z direktivo o DDV pri e-trgovanju³. Njuna cilja sta:
- i) vzpostavitev pravil EU, ki bodo državam članicam omogočila usklajeno zbiranje evidenc, ki jih ponudniki plačilnih storitev dajo na voljo v elektronski obliki, ter
 - ii) vzpostavitev novega osrednjega elektronskega sistema za shranjevanje informacij o plačilih in nadaljnjo obdelavo teh informacij s strani uradnikov za boj proti goljufijam v državah članicah v okviru Eurofisca (Eurofisc je mreža za večstransko izmenjavo zgodnjih opozoril za boj proti goljufijam na področju DDV, vzpostavljena v skladu s poglavjem X Uredbe (EU) št. 904/2010).
3. Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje dal 15. maja 2019⁴, mnenje Evropskega parlamenta pa je v pripravi.

II. TRENUTNO STANJE

4. Finsko predsedstvo je na podlagi pripravljalnega dela, opravljenega med romunskim predsedovanjem, nadaljevalo tehnično delo v zvezi s tem dosjejem, da bi se obravnavali pomisleki, ki so jih države članice izrazile glede prvotnih predlogov Komisije.
5. Predsedstvo je po seji Delovne skupine za davčna vprašanja 23. oktobra 2019 upoštevalo številne pripombe delegacij in predložilo kompromisno besedilo Odboru stalnih predstavnikov (2. del), ki je o njem razpravljajal na seji 30. oktobra 2019.

³ Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (*UL L 348, 29.12.2017, str. 7*).

⁴ *UL C 240, 16.7.2019, str. 33*.

6. Na tej seji Odbora stalnih predstavnikov (2. del) nobena država članica ni imela ugovora na vsebino kompromisnega besedila, ki je navedeno v prilogi k temu dopisu in vsebuje tudi datum začetka uporabe obeh zakonodajnih aktov, tj. 1. januar 2024. Nekatere delegacije so sicer navedle, da še ne morejo umakniti preučitvenih pridržkov, ki so v nekaterih primerih povezani tudi s postopkom pregleda, ki trenutno poteka v njihovih nacionalnih parlamentih.

III. NADALJNI KORAKI

7. Predsedstvo meni, da kompromisno besedilo, o katerem je razpravljal Odbor stalnih predstavnikov (2. del), nudi ustrezno ravnotežje med številnimi različnimi pomisleki, ki jih je med pogajanjem o tej zadevi izrazilo več delegacij. Zato upa, da bodo preostali preučitveni pridržki umaknjeni na naslednji seji Sveta ECOFIN in da bodo lahko vse delegacije sprejele kompromisno besedilo, priloženo temu dopisu.
8. Glede na navedeno naj Svet na podlagi kompromisnih besedil predsedstva, ki sta priloženi temu dopisu, sprejme splošni pristop glede osnutka direktive in osnutka uredbe, da bi sprejeli direktivo in uredbo, ki ju bodo pregledali v pravno-lingvistični službi.
-

OSNUTEK

DIREKTIVE SVETA

**o spremembi Direktive 2006/112/ES glede uvedbe nekaterih zahtev za ponudnike
plačilnih storitev**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta⁵,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁶,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

⁵ UL C, , str. .

⁶ UL C, , str. .

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES⁷ določa splošne knjigovodske obveznosti glede davka na dodano vrednost (DDV) za davčne zavezance.
- (2) Rast elektronskega trgovanja (v nadaljnjem besedilu: e-trgovanje) olajšuje čezmejno prodajo blaga in storitev končnim potrošnikom v državah članicah. V tem okviru se čezmejno e-trgovanje nanaša na dobavo, za katero je DDV treba plačati v eni državi članici, dobavitelj pa ima sedež v drugi državi članici ali v tretji državi ali na tretjem ozemlju. Vendar goljufiva podjetja priložnosti, ki jih nudi e-trgovanje, izkoriščajo za to, da si z izogibanjem svojim obveznostim v zvezi z DDV pridobijo nepošteno prednost na trgu. Kadar se uporablja načelo obdavčitve v namembnem kraju, ker potrošniki nimajo računovodskih obveznosti, države članice potrošnje potrebujejo ustrezna orodja za odkrivanje in nadzor teh goljufivih podjetij. Pomembno je, da se borimo proti čezmejnim goljufijam na področju DDV, ki so posledica goljufivega ravnanja nekaterih trgovcev na področju čezmejnega e-trgovanja.
- (3) Pri veliki večini spletnih nakupov, ki jih opravijo evropski potrošniki, se plačila izvršijo prek ponudnikov plačilnih storitev. Za namene opravljanja plačilnih storitev ima ponudnik plačilnih storitev določene informacije za določitev prejemnika plačila, skupaj s podrobnostmi o znesku in datumu plačila ter državi članici, iz katere plačilo izvira, pa tudi informacije o tem, ali je plačilo odrejeno v fizičnih prostorih trgovca. To velja zlasti v okviru čezmejnega plačila, pri katerem je plačnik v eni državi članici, prejemnik plačila pa v drugi državi članici ali v tretji državi ali na tretjem ozemlju. Davčni organi te informacije potrebujejo za opravljanje svojih osnovnih nalog odkrivanja goljufivih podjetij in nadzora obveznosti v zvezi z DDV. Zato je nujno, da se dajo te informacije, ki jih hranijo ponudniki plačilnih storitev, na voljo davčnim organom držav članic, da bi jim bile v pomoč pri prepoznavanju goljufij na področju DDV in boju proti njim.

⁷ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

- (4) Pomembno je, da se od ponudnikov plačilnih storitev zahteva, da v okviru tega novega ukrepa za boj proti goljufijam na področju DDV vodijo dovolj podrobne evidence in poročajo o določenih čezmejnih plačilih, ki jih kot takšna determinira lokacija plačnika in prejemnika plačila. Zato je treba opredeliti poseben koncept lokacije plačnika in prejemnika plačila kot tudi sredstva za njuno določitev. Lokacija plačnika in prejemnika plačila bi morala sprožiti le obveznost vodenja evidenc in poročanja za ponudnike plačilnih storitev, ki imajo sedež v Uniji, ne bi pa smela posegati v pravila iz te direktive in iz Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011⁸ v zvezi s krajem obdavčljive transakcije.
- (5) Ponudniki plačilnih storitev lahko na podlagi informacij, ki jih že imajo, določijo lokacijo prejemnika plačila in plačnika v zvezi s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo, pri tem pa uporabijo identifikacijsko oznako posameznega plačilnega računa ali identifikacijsko oznako plačnika ali prejemnika plačila in njuno lokacijo.
- (6) Druga možnost je, da se lokacija plačnika ali prejemnika plačila določi s poslovno identifikacijsko oznako ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu plačnika ali prejemnika plačila [...], kadar se sredstva prenesejo na prejemnika plačila, ne da bi se v imenu plačnika ustvaril kakršen koli plačilni račun, kadar se sredstva ne vknjižijo na noben plačilni račun ali kadar ni druge identifikacijske oznake plačnika ali prejemnika plačila.

⁸ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

- (7) V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁹ je pomembno, da je obveznost ponudnika plačilnih storitev glede hrambe in zagotavljanja informacij v zvezi s čezmejnimi plačili sorazmerna in omejena na tisto, kar države članice nujno potrebujejo za boj proti goljufijam na področju DDV. Poleg tega bi morala biti edina informacija o plačniku, ki jo je treba hraniti, informacija o njegovi lokaciji. Kar zadeva informacije, ki se nanašajo na prejemnika plačila in na samo plačilo, bi se moralo od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da hranijo in davčnim organom posredujejo le tiste informacije, ki jih ti potrebujejo za odkrivanje morebitnih goljufov in izvajanje davčnega nadzora. Zato bi se moralo od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da hranijo le evidence o čezmejnih plačilih, za katere je verjetno, da izkazujejo gospodarsko dejavnost. Uvedba praga, ki temelji na številu plačil, ki jih prejemnik plačila prejme v koledarskem četrtletju, bi kazala, da so bila navedena plačila prejeta v okviru gospodarske dejavnosti, s čimer bi bila izključena plačila iz nekomercialnih razlogov. Ko bi bil takšen prag dosežen, bi se sprožila obveznost vodenja evidenc in poročanja za ponudnika plačilnih storitev.
- (8) Pri enem samem plačilu plačnika prejemniku plačila lahko sodeluje več ponudnikov plačilnih storitev. To plačilo lahko sproži več prenosov sredstev med različnimi ponudniki plačilnih storitev. Nujno je, da imajo vsi ponudniki plačilnih storitev, ki sodelujejo pri določenem plačilu, obveznost vodenja evidenc in poročanja, razen če se ne uporablja posebna izključitev. Te evidence in poročila bi morali vsebovati informacije o plačilu prvotnega plačnika končnemu prejemniku plačila in ne o vmesnih prenosih sredstev med ponudniki plačilnih storitev.

⁹ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

- (9) Obveznost vodenja evidenc in poročanja bi morala nastopiti tudi v primerih, ko ponudnik plačilnih storitev prejme sredstva ali pridobi plačilne transakcije v imenu prejemnika plačila, in ne le, kadar ponudnik plačilnih storitev prenese sredstva ali izda plačilne instrumente za plačnika.
- (10) Obveznosti, določene v tej direktivi, se ne bi smele uporabljati za ponudnike plačilnih storitev, ki ne spadajo v področje uporabe Direktive (EU) 2015/2366. Kadar ponudniki plačilnih storitev prejemnika plačila niso v državi članici, bi morali biti zato ponudniki plačilnih storitev plačnika tisti, ki vodijo evidence in sporočajo informacije o čezmejnem plačilu. Nasprotno pa morajo – kadar so tako ponudniki plačilnih storitev plačnika kot ponudniki plačilnih storitev prejemnika plačila v državi članici – evidence teh informacij, da bi bila obveznost vodenja evidenc in poročanja sorazmerna, voditi le ponudniki plačilnih storitev prejemnika plačila. Za namene obveznosti vodenja evidenc in poročanja bi bilo treba šteti, da je ponudnik plačilnih storitev v državi članici, če se njegova koda BIC ali enolična poslovna identifikacijska oznaka nanaša na to državo članico.
- (11) Zaradi velikega obsega informacij in njihove občutljivosti z vidika varstva osebnih podatkov je nujno in sorazmerno, da ponudniki plačilnih storitev hranijo evidence z informacijami v zvezi s čezmejnimi plačili tri leta ter tako državam članicam pomagajo v boju proti goljufijam na področju DDV in pri odkrivanju goljufov. To je dovolj dolgo obdobje, ki državam članicam omogoča učinkovito izvedbo nadzora in preiskavo domnevnih goljufij na področju DDV ali njihovo odkritje.

- (12) Informacije, ki jih morajo ponudniki plačilnih storitev hraniti, bi morale države članice zbirati in si jih izmenjavati v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010¹⁰, ki določa pravila za upravno sodelovanje in izmenjavo informacij za boj proti goljufijam na področju DDV.
- (13) Goljufije na področju DDV so skupni problem vseh držav članic, posamezne države članice pa nimajo nujno informacij, na podlagi katerih bi lahko zagotovile pravilno uporabo pravil o DDV pri čezmejnem e-trgovanju in se spopadle z goljufijami na področju DDV pri čezmejnem e-trgovanju. Ker cilja te direktive, tj. boj proti goljufijam na področju DDV, države članice – v primeru prisotnosti čezmejnega elementa in zaradi potrebe po pridobivanju informacij iz drugih držav članic – same ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (14) Ta Direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Zlasti v celoti spoštuje pravico do varstva osebnih podatkov iz člena 8 Listine. Informacije o plačilih, ki se hranijo in razkrijejo v skladu s to direktivo, bi morali obdelovati le strokovnjaki davčnih organov za boj proti goljufijam, in sicer v okviru tistega, kar je sorazmerno in potrebno za doseg cilja boja proti goljufijam na področju DDV. Direktiva upošteva tudi pravila iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹.
- (15) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje dal 14. marca 2019¹².
- (16) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

¹⁰ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

¹¹ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

¹² UL C [...], [...], str. [...].

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/112/ES

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

(1) poglavje 4 Naslova XI se spremeni:

(a) vstavi se naslednji oddelek 2a:

„Oddelek 2a

Splošne obveznosti za ponudnike plačilnih storitev“;

- (b) vstavijo se naslednji členi 243a do 243e:

„Člen 243a

V tem oddelku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) ‚ponudnik plačilnih storitev‘ pomeni subjekt iz točk (a) do (d) člena 1(1) Direktive (EU) 2015/2366(*) ali fizično ali pravno osebo, za katero velja izjema iz člena 32 navedene direktive;
- (2) ‚plačilna storitev‘ pomeni poslovne dejavnosti iz točk (3) do (6) Priloge 1 k Direktivi (EU) 2015/2366;
- (3) ‚plačilo‘ pomeni dejanje, kakor je opredeljeno v točki 5 ali 22 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366, z izjemo izvzetij iz člena 3 navedene direktive;
- (4) ‚plačnik‘ pomeni fizično ali pravno osebo, kakor je opredeljena v točki 8 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (5) ‚prejemnik plačila‘ pomeni fizično ali pravno osebo, kakor je opredeljena v točki 9 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;

- (6) ‚matična država članica‘ pomeni državo članico, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (6a) ‚država članica gostiteljica‘ pomeni državo članico, kakor je opredeljena v točki 2 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (6b) ‚plačilni račun‘ pomeni račun, kakor je opredeljen v točki 12 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (7) ‚IBAN‘ pomeni mednarodno identifikacijsko številko plačilnega računa, opredeljeno v točki 15 člena 2 Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta(**);
- (8) ‚BIC‘ pomeni poslovno identifikacijsko kodo, kakor je opredeljena v točki 16 člena 2 Uredbe (EU) št. 260/2012.
-

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

(**) Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

Člen 243b

1. Države članice za doseg cilja boja proti goljufijam na področju DDV od ponudnikov plačilnih storitev zahtevajo, da za vsako koledarsko četrtletje vodijo dovolj podrobne evidence o prejemnikih plačil in plačilih v zvezi s plačilnimi storitvami, ki jih opravljajo, s čimer pristojnim organom držav članic omogočijo izvajanje nadzora dobav blaga in storitev, za katere se v skladu z določbami naslova V te direktive šteje, da so opravljene v državi članici.

Zahteva iz pododstavka 1 se uporablja le za plačilne storitve, ki se opravljajo v zvezi s čezmejnimi plačili. Plačilo se šteje za čezmejno, kadar je plačnik v eni državi članici, prejemnik plačila pa v drugi državi članici, na tretjem ozemlju ali v tretji državi.

2. Zahteva, ki na podlagi odstavka 1 velja za ponudnike plačilnih storitev, se uporablja, kadar ponudnik plačilnih storitev v koledarskem četrtletju opravi plačilne storitve, ki ustrezajo več kot 25 čezmejnimi plačilom istemu prejemniku plačila.

Čezmejna plačila iz pododstavka 1 se izračunajo glede na plačilne storitve, ki jih ponudnik plačilnih storitev opravi na državo članico in na identifikacijske oznake iz člena 243c(2). Kadar ima ponudnik plačilnih storitev informacije, da ima prejemnik plačila več identifikacijskih oznak, se izračun opravi na prejemnika plačila.

3. Zahteva iz odstavka 1 se ne uporablja za plačilne storitve, ki jih opravljajo ponudniki plačilnih storitev plačnika v zvezi z vsakim plačilom, kadar je glede na kodo BIC ali katero koli drugo poslovno identifikacijsko kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev in njegovo lokacijo, vsaj eden od ponudnikov plačilnih storitev prejemnika plačila v državi članici. Ponudnik plačilnih storitev plačnika te plačilne storitve v vsakem primeru vključi v izračun iz odstavka 2.

4. Kadar se za ponudnike plačilnih storitev uporablja zahteva iz odstavka 1, se evidence:
- (a) vodijo s strani ponudnika plačilnih storitev v elektronski obliki tri koledarska leta od konca koledarskega leta, v katerem je bilo izvedeno plačilo;
 - (b) dajo v skladu s členom 24b Uredbe (EU) št. 904/2010(*) na voljo matični državi članici ponudnika plačilnih storitev oziroma, kadar ponudnik plačilnih storitev opravlja plačilne storitve v državah članicah, ki niso matična država članica, državam članicam gostiteljicam.

(*) Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

Člen 243c

1. Za namene uporabe drugega pododstavka člena 243b(1) in brez poseganja v določbe naslova V te direktive se šteje, da je lokacija plačnika v državi članici, ki ustreza:
 - (a) bodisi številki IBAN plačilnega računa plačnika ali kateri koli drugi identifikacijski oznaki, ki nedvoumno določa plačnika in njegovo lokacijo,
 - (b) bodisi – kadar se ne uporablja nobena od identifikacijskih oznak iz pododstavka (a) – kodi BIC ali kateri koli drugi poslovni identifikacijski kodi, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu plačnika, in njegovo lokacijo.
2. Za namene uporabe drugega pododstavka člena 243b(1) se šteje, da je lokacija prejemnika plačila v državi članici, v tretji državi ali na tretjem ozemlju, ki ustreza:
 - (a) bodisi številki IBAN plačilnega računa prejemnika plačila ali kateri koli drugi identifikacijski oznaki, ki nedvoumno določa prejemnika plačila in njegovo lokacijo,
 - (b) bodisi – kadar se ne uporablja nobena od identifikacijskih oznak iz pododstavka (a) – kodi BIC ali kateri koli drugi poslovni identifikacijski kodi, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, in njegovo lokacijo.

Člen 243d

1. Evidence, ki jih vodijo ponudniki plačilnih storitev v skladu s členom 243b, vsebujejo naslednje informacije:
 - (a) kodo BIC ali katero koli drugo poslovno identifikacijsko kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev;
 - (b) ime ali poslovni naziv prejemnika plačila, kakor izhaja iz evidenc ponudnika plačilnih storitev;
 - (c) katero koli identifikacijsko številko za DDV ali drugo nacionalno davčno številko prejemnika plačila, če je na voljo;
 - (d) številko IBAN ali, če ta ni na voljo, katero koli drugo identifikacijsko oznako, ki nedvoumno določa prejemnika plačila in njegovo lokacijo;
 - (e) kodo BIC ali katero koli drugo poslovno identifikacijsko kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, in njegovo lokacijo, kadar prejemnik plačila prejme sredstva, ne da bi imel plačilni račun;
 - (f) naslov prejemnika plačila, če je na voljo, kot izhaja iz evidenc ponudnika plačilnih storitev;
 - (g) vsa plačila iz člena 243b(1);
 - (h) vsa vračila plačil, ki so opredeljena kot takšna, kar zadeva plačila iz točke (g).

2. Informacije iz točk (g) in (h) odstavka 1 vsebujejo naslednje podrobnosti:
- (a) datum in čas izvedbe plačila ali vračila plačila;
 - (b) znesek in valuto plačila ali vračila plačila;
 - (c) državo članico izvora plačila, ki ga prejme prejemnik plačila ali se prejme v njegovem imenu, namembno državo članico ali tretje ozemlje ali tretjo državo vračila in informacije, ki se uporabljajo za določitev izvora ali namembnega kraja plačila ali vračila plačila v skladu s členom 243c;
 - (d) vse sklice, ki nedvoumno določajo plačilo;
 - (e) kadar je primerno, informacije o tem, da je plačilo odrejeno v fizičnih prostorih trgovca.“

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. decembra 2023 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.

Navedene predpise začnejo uporabljati 1. januarja 2024.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet

Predsednik

OSNUTEK

UREDBE SVETA

o spremembi Uredbe (EU) št. 904/2010 v zvezi z ukrepi za krepitev upravnega sodelovanja za boj proti goljufijam na področju DDV

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta¹³,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹⁴,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

¹³ UL C ..., str. .

¹⁴ UL C ..., str. .

- (1) V Uredbi Sveta (EU) št. 904/2010¹⁵ so med drugim določena pravila o shranjevanju in izmenjavi specifičnih informacij z elektronskimi sredstvi.
- (2) Rast elektronskega trgovanja (v nadaljnjem besedilu: e-trgovanje) olajšuje čezmejno prodajo blaga in storitev končnim potrošnikom v državah članicah. V tem okviru se [...] čezmejno e-trgovanje nanaša na dobavo, za katero je DDV treba plačati v eni državi članici, dobavitelj pa ima sedež v drugi državi članici ali v tretji državi ali na tretjem ozemlju. Vendar goljufiga podjetja s sedežem v eni od držav članic ali tretji državi ali na tretjem ozemlju izkoriščajo priložnosti, ki jih prinaša e-trgovanje, da bi pridobila nepošteno tržne prednosti z izogibanjem obveznostim na področju DDV. Kadar se uporablja načelo obdavčitve v namembnem kraju, ker potrošniki nimajo računovodskih obveznosti, države članice potrošnje potrebujejo ustrezna orodja za odkrivanje in nadzor teh goljufigih podjetij. Pomembno je, da se borimo proti čezmejnim goljufigam na področju DDV, ki so posledica goljufigega ravnanja nekaterih trgovcev na področju čezmejnega e-trgovanja.
- (3) Davčni organi držav članic tradicionalno sodelujejo v boju proti goljufigam na področju DDV, to sodelovanje pa temelji na evidencah podjetij, ki so neposredno vključena v obdavčljive transakcije. Pri čezmejnih dobavah med podjetji in potrošniki, ki so značilne za področje e-trgovanja, te informacije niso vedno neposredno na voljo, zato davčni organi potrebujejo nova orodja za učinkovit boj proti goljufigam na področju DDV.

¹⁵ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufigam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

- (4) Pri veliki večini čezmejnih spletnih nakupov, ki jih opravijo evropski potrošniki, se plačila opravljajo prek ponudnikov plačilnih storitev. Da ponudnik plačilnih storitev lahko opravi plačilo, ima posebne informacije za identifikacijo prejemnika tega čezmejnega plačila skupaj s podrobnostmi o znesku in datumu plačila ter državi članici, iz katere izvira plačilo. Te informacije so potrebne, da lahko davčni organi opravljajo svoje osnovne naloge za odkrivanje goljufivih podjetij in za določitev obveznosti glede DDV v zvezi s čezmejnimi dobavami med podjetji in potrošniki. Zato je za prepoznavanje goljufij na področju DDV in boju proti njim, predvsem v zvezi z dobavami med podjetji in potrošniki, nujno in sorazmerno, da so državam članicam na voljo informacije, povezane z DDV, ki jih hranijo ponudniki plačilnih storitev, ter da države članice te informacije shranjujejo in posredujejo v osrednji elektronski informacijski sistem.
- (5) Zato je za učinkovit boj proti goljufijam na področju DDV nujno in sorazmerno državam članicam dati orodja za zbiranje, shranjevanje in prenos ter uradnikom za zvezo Eurofisca v državah članicah omogočiti dostop do teh informacij v zvezi s čezmejnimi plačili. Ta orodja so ključna, saj davčni organi potrebujejo te informacije za namene nadzora nad DDV, da bi zaščitili javne prihodke, pa tudi zakonita podjetja v državah članicah, kar posledično ščiti delovna mesta in evropske državljane.
- (6) Pomembno je, da države članice informacije v zvezi s plačili obdelujejo sorazmerno s ciljem boja proti goljufijam na področju DDV. Zato ne bi smele zbirati, shranjevati in prenašati informacij o potrošnikih ali plačnikih in o plačilih, za katere ni verjetno, da so povezane z gospodarsko dejavnostjo.

- (7) Na podlagi obveznosti ponudnikov plačilnih storitev v zvezi z vodenjem evidenc iz člena 243b Direktive 2006/112/ES¹⁶ morajo pristojni nacionalni organi zbirati, shranjevati, prenašati in obdelovati informacije v zvezi s plačili.
- (8) Osrednji elektronski informacijski sistem „CESOP“, v katerega države članice pošiljajo informacije o plačilih, ki jih zbirajo in hranijo na nacionalni ravni, bi omogočil učinkovitejši boj proti goljufijam na področju DDV. Ta sistem bi moral v zvezi s posameznimi prejemniki plačil hraniti, združevati in analizirati vse informacije glede plačil, povezane z DDV, ki jih pošljejo države članice. CESOP bi moral omogočiti popoln pregled plačil, ki jih prejemniki plačil prejmejo od plačnikov v državah članicah, in uradnikom za zvezo Eurofisca omogočiti dostop do rezultatov določenih analiz. Ta informacijski sistem bi moral prepoznati večkratne vnose istih plačil (npr. banka in izdajatelj kartice plačnika lahko sporočita podatke o istem plačilu), prečistiti informacije, prejete iz držav članic (npr. odstraniti podvojene vnose, popraviti napake v podatkih itd.), ter uradnikom za zvezo Eurofisca v državah članicah omogočiti, da navzkrižno preverijo podatke o plačilih z informacijami o DDV, ki jih imajo na voljo, izvajajo poizvedbe za namene preiskave domnevne goljufije na področju DDV ali odkrivanja goljufij na področju DDV in dodajo nove informacije.

¹⁶ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

- (9) Obdavčitev je pomemben cilj v splošnem javnem interesu Unije in držav članic, kar je bilo priznано v povezavi z omejitvami, ki se lahko naložijo v zvezi z obveznostmi in pravicami iz Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷ ter v zvezi z varstvom podatkov v skladu z Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸. Omejitve v zvezi s pravicami do varstva podatkov so potrebne zaradi narave in obsega teh informacij, ki izvirajo od ponudnikov plačilnih storitev, in bi morale temeljiti na posebnih in vnaprej opredeljenih pogojih ter podrobnostih iz členov 243b do 243d Direktive 2006/112/ES. Ker so podatki o plačilih posebej občutljivi, je v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Uredbo (EU) 2018/1725 nujno, da je na vseh stopnjah obdelave podatkov jasno, kdo je upravljavec ali obdelovalec. Odgovornost držav članic in Komisije v zvezi s tem je zato treba določiti v izvedbenih aktih Komisije v skladu s postopkom iz odstavka 2 člena 58 Uredbe (EU) št. 904/2010.

¹⁷ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

¹⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

- (10) Zato je treba pri pravicah posameznikov, na katere se nanašajo podatki, uporabiti omejitve v skladu s členom 55(5) Uredbe (EU) št. 904/2010. Dejansko bi polna uporaba pravic in obveznosti posameznikov, na katere se nanašajo podatki, resno ogrozila učinkovitost boja proti goljufijam na področju DDV in bi posameznikom, na katere se nanašajo podatki, lahko omogočila oviranje potekajočih analiz in preiskav zaradi velike količine informacij, ki jih pošiljajo ponudniki plačilnih storitev, in morebitnega obsežnega pošiljanja zahtev posameznikov, na katere se nanašajo podatki, državam članicam, Evropski komisiji ali obojim. To bi oviralo učinkovitost sistema in zmogljivost davčnih organov pri izpolnjevanju ciljev te uredbe, in sicer z ogrožanjem poizvedb, analiz, preiskav in postopkov, ki se izvajajo v skladu s to uredbo. Zato cilja boja proti goljufijam na področju DDV ni mogoče doseči z manj omejevalnimi sredstvi enake učinkovitosti. Poleg tega te omejitve spoštujejo bistvo temeljnih pravic in svobode ter so potrebni in sorazmerni ukrepi v demokratični družbi.
- (11) Dostop do informacij o plačilih, shranjenih v sistemu CESOP, bi morali imeti le uradniki za zvezo Eurofisca, in sicer samo za namene boja proti goljufijam na področju DDV. Navedene informacije bi se lahko uporabljale ne le za odmero DDV, temveč tudi za odmero drugih prelevmanov, dajatev in davkov, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 904/2010. Ne bi pa se smele uporabljati za druge namene, na primer komercialne.
- (12) Pri obdelavi podatkov bi se morala vsaka država članica omejiti na to, kar je sorazmerno in potrebno za namene preiskave domnevnih goljufij na področju DDV ali odkrivanja goljufij na področju DDV.

- (13) Vendar je za zaščito pravic in obveznosti v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 pomembno, da se informacije v zvezi s plačili ne bi uporabljale za avtomatizirano sprejemanje posameznih odločitev in bi jih bilo treba vedno preveriti s sklicevanjem na druge davčne informacije, ki so na voljo davčnim organom držav članic.
- (14) Potrebno in sorazmerno je, da ponudniki plačilnih storitev hranijo evidence informacij v zvezi s plačili tri leta, da bi državam članicam pomagali pri boju proti goljufigam na področju DDV in odkrivanju goljufov. To je dovolj dolgo obdobje, ki državam članicam omogoča učinkovito izvedbo nadzora in preiskavo domnevnih goljufig na področju DDV ali njihovo odkritje, hkrati pa je sorazmerno glede na veliko količino informacij o plačilih in njihovo občutljivost z vidika varstva osebnih podatkov.
- (15) Vsem uradnikom za zvezo Eurofisca iz držav članic bi moral biti omogočen dostop do informacij v zvezi s plačili za namene boja proti goljufigam na področju DDV. Ustrezno pooblašene osebe Komisije bi morale dostopati do informacij le za namene razvoja in vzdrževanja osrednjega elektronskega informacijskega sistema. Obe skupini uporabnikov bi morala zavezovati pravila o zaupnosti iz te uredbe.
- (16) Ker bo za izvajanje osrednjega elektronskega informacijskega sistema potreben nov tehnološki razvoj, je treba odložiti uporabo te uredbe, da se državam članicam in Komisiji omogoči razvoj teh tehnologij.

- (17) Goljufije na področju DDV so skupni problem vseh držav članic. Posamezne države članice nimajo potrebnih informacij, na podlagi katerih bi lahko zagotovile pravilno uporabo pravil o DDV pri čezmejnem e-trgovanju in se spopadle z goljufijami na področju DDV pri čezmejnem e-trgovanju. Ker cilja te uredbe, tj. boj proti goljufijam na področju DDV, države članice v okviru [...] čezmejnega e-trgovanja ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (18) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela iz Listine Evropske unije o temeljnih pravicah. Zlasti v celoti spoštuje pravico do varstva osebnih podatkov iz člena 8 Listine. V zvezi s tem ta uredba strogo omejuje količino osebnih podatkov, ki bodo dani na voljo državam članicam. Obdelava informacij o plačilih v skladu s to uredbo bi se morala izvajati samo za namene boja proti goljufijam na področju DDV. Podatke o plačilih, ki so posredovani in nadalje obdelani v sistemu CESOP, bi morali obdelovati le uradniki za zvezo Eurofisca iz davčnih organov v okviru omejitev, ki so ustrezne za doseganje cilja boja proti goljufijam na področju DDV, zlasti v zvezi z dobavami med podjetji in potrošniki.
- (19) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje dal 14. marca 2019¹⁹.
- (20) Uredbo (EU) št. 904/2010 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

¹⁹ UL C [...], [...], str. [...].

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) št. 904/2010

Uredba (EU) št. 904/2010 se spremeni:

(1) v členu 2 se dodajo naslednje točke (s) do (v):

- „(s) „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni organ iz točk (a) do (d) odstavka 1 člena 1 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta(*) ali fizično ali pravno osebo, za katero velja izjema v skladu s členom 32 navedene direktive;
- (t) „plačilo“ pomeni dejanje, kakor je opredeljeno v točki 5 oziroma 22 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366, z izjemo izvzetij iz člena 3 navedene direktive;

- (u) „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, kakor je opredeljena v točki 8 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (v) „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, kakor je opredeljena v točki 9 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366.

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (*UL L 337, 23.12.2015, str. 35*).“;

(2) POGlavJE V se spremeni:

(a) naslov poglavja V se nadomesti z naslednjim:

„ZBIRANJE, SHRANJEVANJE IN IZMENJAVA SPECIFIČNIH INFORMACIJ“;

(b) vstavi se naslednji naslov oddelka 1:

„ODDELEK 1

Avtomatiziran dostop do specifičnih informacij, shranjenih v nacionalnih elektronskih sistemih“;

(c) za členom 24 se vstavi naslednji naslov oddelka 2:

„ODDELEK 2

Zbiranje specifičnih informacij in osrednji elektronski sistem“;

(d) vstavijo se naslednji členi 24a do 24f:

„Člen 24a

Komisija razvije, vzdržuje, gosti in tehnično upravlja osrednji elektronski sistem informacij o plačilih (v nadaljnjem besedilu: CESOP) za namene preiskav domnevnih goljufij na področju DDV ali odkrivanja goljufij na področju DDV.

Člen 24b

1. Vsaka država članica v nacionalnem elektronskem sistemu zbira in v njem lahko hrani informacije o prejemnikih plačil in o plačilih iz člena 243b Direktive 2006/112/ES(*).
2. Vsaka država članica zbere informacije iz odstavka 1 od ponudnikov plačilnih storitev:
 - (a) najpozneje ob koncu meseca po koledarskem četrtletju, na katerega se nanašajo informacije;
 - (b) s standardiziranim elektronskim obrazcem.
3. Centralni urad za zvezo ali službe za zvezo ali pristojni uradniki, ki jih določi pristojni organ posamezne države članice, v CESOP posredujejo informacije iz odstavka 1 najpozneje deseti dan drugega meseca po koledarskem četrtletju, na katerega se informacije nanašajo.

(*) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

Člen 24c

1. CESOP ima naslednje zmogljivosti:
 - (a) za shranjevanje informacij, posredovanih v skladu s členom 24b(3);
 - (b) za združevanje informacij, shranjenih v skladu s točko (a), za vsakega posameznega prejemnika plačila;
 - (c) za analiziranje informacij, shranjenih v skladu s točkama (a) in (b), skupaj z ustreznimi ciljno usmerjenimi informacijami, sporočenimi ali zbranimi v skladu s to uredbo;
 - (d) za omogočanje dostopa do informacij iz točk (a), (b) in (c) uradnikom za zvezo Eurofisca iz člena 36(1).
2. Informacije iz točk (a) do (c) odstavka 1 se v sistemu CESOP hranijo največ pet let od izteka leta, v katerem so bile prenesene v sistem.

Člen 24d

Dostop do sistema CESOP se odobri le uradnikom za zvezo Eurofisca, ki imajo osebno uporabniško identifikacijo za CESOP, in sicer takrat, kadar je dostop povezan s preiskavo domnevne goljufije na področju DDV ali z odkrivanjem goljufij na področju DDV.

Člen 24f

V skladu s postopkom iz člena 58(2) se sprejmejo naslednji ukrepi, naloge, tehnične podrobnosti, oblika standardnega elektronskega obrazca, informacijski elementi, praktične ureditve in varnostni postopek:

- (a) tehnični ukrepi za vzpostavitev in vzdrževanje sistema CESOP;
- (b) naloge Komisije pri tehničnem upravljanju sistema CESOP;
- (c) tehnične podrobnosti o infrastrukturi in orodjih, potrebnih za zagotavljanje povezave in splošne interoperabilnosti med nacionalnimi elektronskimi sistemi iz člena 24b in sistemom CESOP;
- (d) standardni elektronski obrazci iz točke (b) člena 24b(2);
- (e) informacije in tehnične podrobnosti v zvezi z dostopom do informacij iz točke (d) člena 24c(1);
- (f) praktične ureditve za identifikacijo uradnika za zvezo Eurofisca, ki bo imel dostop do sistema CESOP v skladu s členom 24d;
- (g) postopki Komisije, ki bodo stalno vzpostavljeni, da se zagotovijo ustrezni tehnični in organizacijski varnostni ukrepi za razvoj in delovanje sistema CESOP;
- (h) vloge in odgovornosti držav članic in Komisije v zvezi z nalogami upravljavca in obdelovalca v skladu z Uredbo (EU) 2016/679 in Uredbo (EU) 2018/1725.

Člen 24g

1. Stroški vzpostavitve, upravljanja in vzdrževanja sistema CESOP bremenijo splošni proračun Unije. Ti stroški vključujejo stroške varne povezave med sistemom CESOP in nacionalnimi sistemi držav članic ter tudi storitve, potrebne za izvajanje zmogljivosti, navedenih v členu 24c(1).
2. Države članice krijejo stroške vseh potrebnih sprememb svojih nacionalnih elektronskih sistemov iz člena 24b(1) in so za to tudi odgovorne.“;

(3) v členu 37 se doda naslednji pododstavek:

„V letnem poročilu so navedeni vsaj:

- (i) skupno število dostopov do sistema CESOP;
- (ii) operativni rezultati na podlagi informacij, obdelanih v skladu s členom 24d, ki jih identificirajo uradniki za zvezo Eurofisca;
- (iii) ocena kakovosti podatkov, obdelanih v sistemu CESOP.“;

(4) v členu 55 se vstavi naslednji odstavek 1a:

„1a. Informacije iz oddelka 2 poglavja V se uporabljajo samo za namene iz odstavka 1, če so bile preverjene s sklicevanjem na druge informacije o DDV, ki so na voljo pristojnim organom držav članic.“

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2024.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah. V Bruslju,

Za Svet

Predsednik
